

Reethi Rah

One&Only Resort, Maldives

A typeface by René Verkaart

The pre-release version has no kerning and correct spacing yet. This version is available to collect feedback for the official release, planned for 2011.

‘Quicky?’

Voor iemand met zijn postuur had Hannes een opvallend hoge stem, alsof de bassen waren weggefilterd. ‘Dat vind ik nou leuk, echt waar, dat ik jou ‘ns weer zie.’

Dick werd opnieuw verrast door zijn stem, het Twentse accent en de zinsbouw, waardoor hij moest terugspoelen voor hij begreep wat Hannes zei. Hannes bleef zijn hand vasthouden, terwijl hij zich omdraaide naar zijn buurman aan de bar, als bij een terzijde in het theater.

‘...einen Dreck an,’ verstond Quicky.

De man verdween zonder een woord te zeggen, als een figurant die een vergeten rekwisiet moet halen. Hannes keerde zich om en zei opnieuw dat hij het leuk vond om hem te zien.

‘Hoe gaat ‘t, met jou?’ vroeg Quicky.

Hannes greep in zijn binnenzak met de behendigheid van een detective in een politiserie en bracht zijn mobieltje in een vloeiende beweging naar zijn oor. Het apparaat verdronk in de palm van zijn hand, als bij een kind dat in een schelp naar de zee luistert.

Zijn oren! Hannes had zijn oren laten corrigeren. Het hoofd was volwassen geworden, de jeugdige onrust was gesleten en het vlees had de scherpe lijnen van de kaken verzacht. Zijn ogen hadden niet meer het felle blauw van vroeger. Het stugkroezende haar, dat tot bloedens toe over de oren werd geborsteld, lag nu in prettig kabbelende golven over zijn hoofd. Hij droeg een chic Italiaans ensemble, maatwerk, als een speler uit de Serie A, met een bijpassend hemd en een stropdas in een geoefende Windsor.

Na een halve minuut, zonder een woord te zeggen, zonder te knikken, borg Hannes de schelp op en haalde met dezelfde hand een aangebroken pakje Camel uit zijn zak, hij klopte er een sigaret uit en accepteerde het tijdig voorgehouden vuur van de barman. Hij rookte.

‘Vertel,’ zei Dick, ‘Waarom...’

‘Eten,’ zei Hannes. Hij legde tien euro op de bar. ‘Hou jij van mossels?’

Hannes reed zonder in zijn spiegels te kijken, moeiteloos sturend, als een ploegleider in een voorjaarsklassieker. Af en toe keek hij opzij en glimlachte. Vlak over de grens, in Kanne, stopte hij voor een hotel-restaurant dat “In Kanne & Kruike” heette. Ze vonden een tafeltje achter in de zaak, waar een dikke kale man met een jongensgezicht hen begroette. ‘Witte,’ zei Hannes.

De man antwoordde met een brede lach en een zin die Dick niet verstond. Het gezicht kwam hem bekend voor. Toen de man wegliep herkende hij de loomverende pas van Willy Brokamp. In de tijd dat Dick met Hannes bij Sportclub speelde was Brokamp de vedette van Maas-tricht. In 1973 werd hij voor 1,2 miljoen gekocht door Ajax. Dick Schulte was een man van feiten.

‘Waarom schrijf je nooit meer wat?’ vroeg Hannes.

‘Dat laat ik aan de jongens over. Ik zorg voor de continuïteit, de statistieken, ik controleer en redigeer.’

Hij was te oud om voor een kleedkamerdeur op obligate quotes te wachten. Of om uren in een wegrestaurant door te brengen, op drie koffie, tot meneer de verwend voetballer, die zijn zoon had kunnen zijn, tijd gevonden had en met zijn zaakwaarnemer een stief kwartiertje wilde vrijmaken. Waarvan de helft opging aan zijn nieuwe gsm-speeltje en de rest aan nietszeggende antwoorden. Hij was te oud of te cynisch. Waarschijnlijk allebei.

Ze bestelden een aperitief en bekeken de kaart.

Toen begon Hannes te vertellen. Hij sprak langzaam, omzichtig, alsof hij de taal niet helemaal beheerste. Dick moest de neiging onderdrukken om zijn zinnen af te maken, zoals bij iemand die stottert.

Hannes werkte als talentscout en was spelersagent voor jonge West-Afrikanen. Geen Europese jongens, daarvoor was hij te lang weggeweest. De PlayStation-generatie.

Hij was gescheiden. Zijn vrouw had genoeg van zijn zwervende bestaan. Quicky kende haar trouwens, ze had bij hen in de klas gezeten. Fritzi.

Als ongelooft een gezicht had, was het op dat moment van Dick. Fritzi? Hannes en Fritzi?

‘Waarom,’ begon Dick, maar Hannes kreeg opnieuw telefoon, hij keek kwaad het restaurant door en stond op. Hij verontschuldigde zich en liep naar de deur.

Reethi Rah

a g k w

f p s z r

1 2 4 6 8

Q R M

“This font is dedicated to the **Reethi Rah staff** who gave us a wonderful time during our honeymoon at the Reethi Rah resort.”

Characters Font Foundry

© 2004 René Verkaart
Statensingel 199
6211 PR Maastricht
The Netherlands
www.characters.nl

About

Founded by René Verkaart in 2004, Characters Font Foundry is an independent Dutch type foundry, designing and selling high quality retail- and custom typefaces.

© 2004 All rights reserved – Additional font used ‘Insider’